

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniæ Agrippinæ

§. 3. Distinctius singulorum Doctrina exhibetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

198 TRIUM-VIRORUM VANA
quidem homicidam corporis , vos animi futuros parricidas,
& ab utrisque sanguinem repetitum justissimum judicem.

Atque hæc remotior est , & disponendis ad cruda Ver-
gerianæ factionis dogmata moribundorum animis prima
præparatio ; hinc cuniculi flexum ordiuntur : nunc pro-
piora videamus.

§. 3.

DISTINCTIUS SINGULORUM
Doctrina exhibetur.

NO tum est , & in priori meo libro penitus excussum famosum P. Gabriëlis dilemma pag. 144. vel . . . . peccator efficaciter intendit converti , vel non : si efficaciter intendit converti pænitentiam implebit , & si moriatur ante absolutionem , solè voluntate efficaci conversionis salvabitur ; si non intendit , absolutio ipsi oberit , quia ad illam non est dispositus , sicque addet peccatis suis Sacilegium , seu Sacra-menti profanationem ad majorem sui damnationem. His adde quæ supra dixerat pag. 143. idem dici potest de pænitente veraciter , & moriente priusquam absolutionis Sacramentum acceperit , quod eum sua fides reconciliavit , & salvavit. Non multum abludit Eruditissimo Viro eximius Gumma-tus , qui ita sibi objicit pag. 125. finge consuetudinarium sine absolutione dimissum postea in mortis discrimen adduci , & subito è vita decedere , ut nullus Sacerdos ipsi Sacramentum ab-

ET INFELIX CONCORDIA. 199

absolutionis impendere potuerit; hoc inquiet eventu absolutionis dilatio magnum, hoc est æternæ salutis detrimentum forsan intulerit consuetudinario. Tum ita solvit: respondeo, inquit, si fuerat indispositus, aut imparatus ad absolutionem, nihil quidquam illa fuerat ipsi profutura, imo primum erat ut illa offecisset suscepta, quæ ex adverso profutura erat dilata: hujus causa est Sacrilegium, quod patrari consuevit ab iis, quibus indignis absolutio donatur, & quo deinde S. Eucharistiam inhonorant: gemino huic flagito portam occludit absolutionis dilatio. At hæc quidem Gummarie omnia, si indispositus ille fuerit; sed quid si sufficienter dispositus sit ad justitiam per absolutionem consequendam, sed non ut eam consequatur sine absolutione? ad respondendum, inquit, pag 127. singula expendamus; & primo quidem, ut hujusmodi pænitens sat fuerit conversus, quantum ad absolvendum exigitur, debet illi fuisse verum, sicutrumque malitiæ peccatorum odium; deinde necesse est ut ad Deum per virtutes Theologicas ad justificationem necessarias fuerit conversus, & præterea, ut ipsi fuerit non velleitas dumtaxat, aut vacillans voluntas omittendi peccata mortalia, sed absoluta voluntas, & firma renuntiandi mortalibus, omnibus quidem, & æternum. Verum ponamus etiam eum hæc habere omnia, in eo tamen gradu, qui ad justificationem sine Sacramenti adminiculo per se non sufficiat; quid misero huic fiet demum, si dilatam absolutionem subita mors præverterit? heu miserabilem, & in-

infelicem animam ! debet ea scilicet tuam illam duritiam,
& injustè à te dilatam Sacramenti reconciliationem , ad
quam sufficienter dispositus fuerat , æternis suis apud in-
feros suppliciis æternum luere.O te egregium animarum Ser-
vatorem Gummare ! O methodum tuam *filum* miserabile,
quod è *peccatorum labyrintho* animas non educat , nisi ad
alium , eumque æternū , & irremeabilem pænarum la-
byrinthum ! sed negat hypothesim Vir eximus,& Divinam
Misericordiam ac Providentiam suæ facit duritiæ esse vadem.
Moriturum , inquis , aut certè mori posse supponis . Quid
autem ? tu Gummare confidenter ei crastinum contra Au-
gustinum ausus polliceri ? ausim hebdomas & menses:
nam si hoc pacto foret dispositus , nonne res foret imprimis demi-
randa quod Divina Providentia sineret eum vitâ defungi tam
infeliciter , eo , inquam , tempore quo Confessarii id suadentis
obsequitur judicio ? sed hoc magis demiraberis , si perpendas ,
quod ut talis damnaretur debuisse Providentia Divina desti-
nato consilio decreuisse ipsum in vindictam anteactæ vitæ
in flamas infernales præcipitem dare . Facietne id Deus opt.
max..... aliter sanè aliter fidendum Deo , ad illos mihi Ser-
mo est , qui norunt Divinam Providentiam ..... disponere
omnia suaviter ; hoc est sine quā .... nec capillus capite deci-
dit ... quanto minus fiet ut eādem moderante homo corripiatur
ægritudine , aut morte abripiatur ? illos inquam alloquor
qui præter reliquos Ethnicorum errores , & illum detestan-
tur , quo rerum eventus fortunæ commento adscribere solebant.

Vides

Vides, Lector, ut misericordem Dei providentiam suæ duriæ vadem præstet Gummarus? quam præsumptuosè, jam ante discussi: cæterum res indigna est, ut quæ maximè, misericordiam Dei immisericordes facere & crudeles Dei ministros.

Supereft Macarius, quem ad extremum de industria servavi, propterea quod cum Gummaro partim, partim cum P. Gabriëlis planè symbolizeret, & jam ante eum vidimus cum Gummaro in paterno Divinæ Clementiæ sinu Vergerianum rigorem abscondere voluisse: *Et revera, quomodo, inquietebat, posset Divina Bonitas illos, qui talem amorem erga Deum habent* (agit de amore imperfecto & initiali, & qui per se sine Sacramento ad justificationem non sufficiat) *qui ex tali amore serio, & strenue in actionibus pænitentiæ se exercent, ut penitus omnem Dei, quam commiserunt, offensam deleant, qui continuis virtutum insistunt exercitiis, ut sese ad reconciliationem cum Deo disponant, in æternum à se abjecere, & repudiare?* NON HOC DE MISERICORDIA DIVINA PRÆSUMI POTEST. Nec spatio majori, aut intervallo distat à P. Gabriëlis, & ex Macarii verbis dilemma illud, de quo jam toties, Gabrielianum facile conficias, si penitus modò doctrinam ejus introspicias, & ea quæ habet in *Examine Pentalogi*, cum iis conferas, quæ jam ante dederat in *Disquisitione Theologica de Amore Dei requisito cum Sacramento ad justificationem*. Et primo quidem in *examine* pag. 303. ad eandem illam objectionem; fieri posset,

Cc

quod

quod interea temporis , dum absolutio differtur, moriatur , sicque defectu absolutionis sit damnatus pœnitens , qui forte salvus fuisset , si absolutionis beneficium ei impensum fuisset. Ita respondet, & ex libro de frequenti communione describit: Si illud argumentum iterum aliquid concluderet , à fortiori militaret iterum contra antiquæ Ecclesie laudabilem praxim , cum tunc per multos annos absolutionem quandoque different , pro ut & diu ... Baptismum ... adultis . . . & quamvis quandoque aliqui mortui fuerunt sine reconciliatione , aut Baptismo , non ideo suam praxim reliquerunt , aut mutarunt : Tum ita pergit ; sed firmiter sibi persuaserunt tales in cursu pœnitentia , aut catechumeni morientes , si verè fuerint pœnitentes , & boni catechumeni OB DEFECTUM SOLIUS SACRAMENTI NON FORE DAMNANDOS. Et infrà: Ratio est , quia tales pœnitentes moriuntur in obedientia Ecclesiae ; in pœnitentia ipsis à Christo per suum Vicarium imposta ; quis autem dubitare potest quin Christus Dominus , qui , teste Prophetâ , multus est ad ignoscendum , quos suā gratiâ in pœnitentia exercet , si fecerunt fructus dignos pœnitentia , eis & fructum & præmium pœnitentia & remissionem peccatorum largietur. Quod autem dixerat suprà : Si VERE fuerint pœnitentes , non ita intellige , quasi tantum velit sine Sacramento eos salvandos , qui veram , & perfectam , & per se adeò justificantem contritionem elicuerint ; & non etiam eos , qui , quantum ad ipsum Sacramentum requiritur , sufficienti tantum attritione verè fuerint pœnitentes

tentes : hanc enim ejus mentem esse manifestè evincit , quod immediate subdit : *Quod maxime verum est in sententia Authoris Pentalogi Diaphorici , requirente cum Sacramento ad justificationem amorem Dei super omnia , contritionem enim illam ex amore Dei super omnia procedentem , licet adhuc imperfecta sit , & initialis , & ordinariæ , ac extra necessitatis articulum vim reconciliandi hominem cum Deo exercere non possit absque confortio Sacramenti , tamen vim illam habere , extremè laborantem reconciliandi absque Sacramento , si illius copia desit , præter alios . . . . docent moderni tres celebres Lovanienses Doctores , quos ibi nominat : & ipse id non obscurè docet pag. 307. ubi rationem reddit , quare in extrema potius necessitate initialis ille , & imperfectus amor sine Sacramento justificet , extra illam se solo non justificaturus. Valebit ergo hic etiam dilemma Gabrieliano dilemmati perquam simillimum ; vel peccator moriturus sufficienter erit dispositus , vel non , si sufficienter erit dispositus , in articulo mortis solâ illâ dispositione , hoc est initiali illo , & imperfecto Dei super omnia amore salvabitur ; si non erit sufficienter dispositus , absolutio ipsi obserit , sicque addet peccatis suis sacrilegium , seu Sacramenti profanationem ad majorem sui damnationem.*

Valebit , inquires , judice Macario , sed non in sua , sed aliena Authoris Pentalogi sententia , imo fortè & in sententia Gummari , neque enim imperfectiorem Dei amorem ad Sacramentum Pœnitentiæ ab eo exigi suprà vidi-

Cc 2

mus ,

mus, ubi verba ejus descripsissimus ex pag. 127. *Methodi.*
 De Macario posset esse dubium, qui *in disquisitione Theologica* pag. 65. cum Sacramento ut necessarium requirit *prædominantem Dei propter se amorem*: Si non ipsemet Macarius ibid. pag. 70. hoc ipsum dubium abstergeret, & admitteret *prædominantem illum Dei propter se amorem*, tunc *amorem esse Dei super omnia*, cum adjutus timore omnem exclusit cupiditatem, seu absolutum creaturæ propter se amorem: quem quidem cum exclusisse semper debeat, ut sufficiens sit ad Sacramentum dispositio, eodem profecto recident, & Macarii *prædominan*s *Dei propter se amor*, & *amor Dei super omnia* *Autoris Pentalogi*. Valebit ergo in Macarii æquè atque *Autoris Pentalogi* tententiâ decantatum dilemma ipso judice, teste, & interprete Macario.

Habes, Lector, Trium-Virorum dogmata; restat ut ex iis legitimè concludamus, deque ipso adeò hujus articuli titulo inter nos sincerè statuamus.

§. 4.

EX TRIUM-VIRORUM DOCTRINA deducitur consecrarium, & sius huic Articulo titulus assignatur.

QUAM veteres & antiquæ, tam familiares Novatiani & sacerdotibus sunt, & semper fuerunt querelæ, quas hodiecum etiam à Bajo-Janseniana factione quotidianas propè